

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2To/41/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8715010038
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Pirkovská
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8715010038.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Evy Pirkovskej a sudcov Mgr. Iva Maruščáka a JUDr. Vladimíra Monoka na verejnom zasadnutí konanom dňa 15.06.2016, v trestnej veci obžalovaného B. K., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 27.05.2016 sp. zn. 5T/12/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného B. K..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný B. K. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

dňa 16.08.2014 v čase okolo 17.00 hod. v kancelárii nachádzajúcej sa na II. poschodí budovy Obecného úradu vo Švábovciach, okres Poprad potom, čo I. P. odovzdal B. K. kópiu preberacieho protokolu vozidla, tento sa pohol smerom ku kopírke, v ktorej sa nachádzal originál protokolu, v čom mu chcel I. P. zabrániť, obidvaja sa chytili za ruky, pričom B. K. chytil prst pravej ruky I. P. a tlačil na neho, v dôsledku čoho mu prst vytočil, čím svojim konaním spôsobil I. P. zlomeninu základne stredného článku IV. prsta pravej ruky, s vyklbením horného medzičlánkového kĺbu s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní 6 až 8 týždňov a obmedzenia v obvyklom spôsobe života v trvaní 8 až 10 týždňov.

Za to mu podľa § 156 ods. 3 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. j/ Tr. zákona uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 /dvoch/ rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona mu výkon trestu podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku mu zároveň uložil povinnosť zaplatiť poškodenému I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., ul. Z.-M. č. XXXX/XX bolesťné vo výške 1 565,60,--eur a poškodenej poisťovni A. X. G., a.s., J. XX/S., XXX XX J., IČO: XX XXX XXX náklady zdravotnej starostlivosti vo výške 466,44,--eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku poškodeného I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., ul. Z.-M. č. XXXX/XX so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti predmetnému rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení opravným prostriedku, priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, podal obžalovaný odvolanie, a to čo do výroku o vine ako aj druhu a výmery trestu, ktoré až v rámci záverečných návrhov na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom priamo do zápisnice ústne odôvodnil. Uviedol, že nikoho nenapadol, namieta vierohodnosť svedka T. I., spoločníka poškodeného, ktorý mal vypovedať v prospech poškodeného. Namietal závery

znaleckého posudku a osobu znalca, pretože z jeho správania mal taký pocit, ako keby mal nejaký vzťah k poškodenému, a na viac sa mu znalec na jeho otázku do očí smial, čo nepovažuje rozhodne za profesionálne. Podotýka, že na prvom pojednávaní chcel, aby bol mu ustanovený obhajca, nikto sa tým však nezaoberal, no písomne svoju žiadosť nepodal, ani to nebolo protokolované. Nič neurobil, aj napriek tomu má problémy, je v podmienke, čo má pre neho zlé finančné následky. Navrhol vzhľadom na to, že je nevinný, aby bol spod skutku mu kladeného za vinu oslobodený.

Na základe podaného odvolania krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V prvom rade krajský súd chce poukázať na to, že v konaní pred súdom prvého stupňa boli vykonané dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie tak, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. poriadku. Súčasne súd prvého stupňa dôsledne a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito v ich súhrne a vyvodil z nich logicky odôvodnené úplne skutkové zistenia, ktoré aj správne právne posúdil. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku vecne správne, a preto na tieto krajský súd v podrobnostiach aj poukazuje.

S ohľadom na obsah odvolacích námietok však považuje krajský súd za potrebné niektoré skutočnosti zvýrazniť.

Na úvod považuje krajský súd za potrebné vyjadriť sa k tvrdeniu obžalovaného, že malo dôjsť k porušeniu jeho práva na obhajobu, pretože mu nebol ustanovený obhajca, aj keď o jeho ustanovenie mal žiadať. Žiadna takáto žiadosť však z obsahu spisu zrejme nie je a navyše sám obžalovaný uvádzal, že písomne o ustanovenie obhajcu nežiadal, ani táto jeho žiadosť protokolovaná nebola. Preto túto námietku obžalovaného považuje krajský súd za ničím nepodloženú.

Vo vzťahu k obrane obžalovaného spočívajúcej v tom, že on nikoho nenapadol, a teda ani nespôsobil zranenia, sa krajský súd stotožňuje so záverom okresného súdu, že obranu obžalovaného vyvracia poškodený. Ten tvrdil, že v čase, keď mu obžalovaný svojou rukou silno uchopil, teraz nevie, či všetky prsty pravej ruky alebo tri, či dva, na čo došlo k pretláčaniu, pocítil prudkú bolesť, a preto silno sotil do poškodeného, ktorý spadol na zem.

Dôvod, priebeh a spôsob napadnutia poškodeného obžalovaným potvrdzuje vo svojej výpovedi aj svedok T. I..

Výpovede poškodeného a svedka v logických súvislostiach z pohľadu možného mechanizmu vzniku zisteného zranenia dopĺňajú závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia traumatológie, C. X. Y.. Zo znaleckého posudku aj výpovede znalca plynú, že k vzniku popísaného zranenia mohlo s najväčšou pravdepodobnosťou dôjsť pri vypáčení uvedeného prsta rukou inej osoby silou veľkej intenzity, ktorá mohla byť zväčšená protipohybom poškodeného v snahe uvoľniť prst.

Z uvedeného dôvodu preto nemožno akceptovať ani námietku obžalovaného v tom smere, že výpoveď svedka T. I. by nemala byť vierohodná a to z dôvodu, že ide o spoločníka poškodeného.

Za ničím nepodloženú a nepreukázanú je potrebné považovať aj námietku obžalovaného vo vzťahu k osobe znalca. Obžalovaný, ako už bolo vyššie uvedené, v rámci odvolacieho konania prezentoval námietky voči znaleckému posudku a osobe znalca, pretože zo správania znalca mal pocit, ako keby mal znalec nejaký vzťah k poškodenému a navyše sa mu znalec na jeho otázku mal smiať do očí. Žiaden vzťah znalca k poškodenému však z obsahu spisu neplynú, uvedenú skutočnosť napokon obžalovaný v konaní pred súdom prvého stupňa ani nenamietal. Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní pritom neplynú, že by bol obžalovaný kládol znalcovi otázky, len sa po výsluchu znalca vyjadril, že výpoveď znalca a závery posudku považuje za neobjektívne.

Z uvedených dôvodov preto nemožno okresnému súdu vytknúť, že pri ustálení skutkového stavu vychádzal aj zo záverov tohto znaleckého posudku a aj s ohľadom na ne ustálil aj spôsobený následok na zdraví poškodeného, ktorý v súlade so zákonom, konkrétne ust. § 123 ods. 3 písm. i) Tr. zákona a § 123 ods. 4 Tr. zákona posúdil ako ťažkú ujmu na zdraví.

Napriek námietkam prezentovaným odvolateľom teda prvostupňový súd podľa názoru krajského súdu, v súlade s vykonanými dôkazmi, skutkový stav ustálil správne.

Správne zistenému skutkovému stavu zodpovedá aj správna právna kvalifikácia konania obžalovaného a i tú okresný súd náležite odôvodnil.

Pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť v prospech obžalovaného nezistil krajský súd ani pri rozhodovaní o treste.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prvého stupňa prihliadal na spôsob spáchania činu, jeho následok, formu zavinenia, pohnútku, samotnú osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť jeho nápravy a súčasne aj to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, že mu vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne, iných odradí od páchania trestných činov, s tým, aby trest vyjadril aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, tak ako upravuje ustanovenie § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona.

Súd prvého stupňa vzhľadom na konkrétne rozpísané skutočnosti uzavrel, že účel trestu v danom prípade bude naplnený uložením trestu odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 2 rokov na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov, čo krajský súd považuje z hľadiska individuálnej ale aj generálnej prevencie za trest primeraný.

Ani vo vzťahu k výroku o náhrade škody nezistil krajský súd pochybenia, ktoré by bolo možné napraviť na základe odvolania podaného v prospech obžalovaného. A. X. G., a.s. si riadne a včas uplatnila nárok na náhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť I. P., ktorý je ich poistencom a to vo výške 466,44 €, ktoré vyčíslila a preukázala. Okresnému súdu teda nič nebránilo o tomto nároku rozhodnúť. Nárok na náhradu škody si riadne a včas uplatnil aj poškodený I. P.. Ten si prostredníctvom splnomocnenca uplatnil nárok na náhradu škody z titulu bolestného, ktoré bolo ohodnotené 95 bodmi, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia. Keďže nárok na náhradu škody z titulu bolestného bol preukázaný, okresný súd správne uložil obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenému z uvedeného titulu škodu vo výške 1 565,60 € (teda 95 bodov x 16,48 € za jeden bod) a pretože nerozhodol o celom nároku, ktorý poškodený uplatňoval, správny bol aj postup podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné, a preto podľa § 319 Tr. poriadku toto zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.